

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 273/2015
24.03.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Г.М., због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Н.С., поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3449/12 од 15.11.2012. године и КжЗ 16/13 од 24.07.2013. године, у седници већа одржаној 24.03.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.М., поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3449/12 од 15.11.2012. године и КжЗ 16/13 од 24.07.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину К 1329/10 од 24.01.2012. године, окр. Г.М. ослобођен је од оптужбе за продужено кривично дело пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ.

Одлучујући о жалби Основног јавног тужиоца у Параћину, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 3449/12 од 15.11.2012. године, уважио жалбу и преиначио првостепену пресуду тако што је окр. Г.М. огласио кривим због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ и осудио га на казну затвора у трајању од шест месеци и на споредну новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју казну је дужан да плати у року од 30 дана по правноснажности пресуде, а уколико у остављеном року не плати новчану казну иста ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кжз 16/13 од 24.07.2013. године потврдио пресуду истог суда донету у другом степену.

Против наведених пресуда Апелационог суда у Крагујевцу захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окр. Г.М., адв. Н.С., због повреде закона – члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде Апелационог суда у Крагујевцу укине и предмет врати на поновну одлуку или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је суд погрешно применио одредбе кривичног законика у погледу постојања битних елемената кривичног дела пореска утаја из члана 229. КЗ. Према захтеву, предметно кривично дело може бити извршено само ако је реч о законито стеченим приходима, а у конкретном случају се не ради о законито стеченом приходу, па не постоји ни кривично дело из члана 229. КЗ.

Изнете наводе захтева, којима бранилац указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

На исту повреду закона одбрана је указивала и у жалби изјављеној против другостепене пресуде, а Апелациони суд у Крагујевцу, као суд трећег степена, нашао је да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде дао детаљне разлоге за закључак да је предметно кривично дело учињено прикривањем података и избегавањем плаћања ПДВ-а, што, супротно ставу одбране изнетом у захтеву за заштиту законитости, не представља незаконито стечени приход. С тим у вези дати су и разлози за закључак да се у радњама окривљеног Г.М. стичу сва битна обележја кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ, које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на исте упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. И 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.